ds. J. de Bruin, preek over Zondag 18-2 van de Heidelbergse Catechismus, gehouden in de Jeruzalemkerk (Chr. Geref. Kerk) te Rotterdam-Kralingen op 1 oktober 2023.

Votum en groet.

Zingen: Psalm 59:10:

'k Zal, omdat G' in bange dagen
Mijn Toevlucht waart, van U gewagen;
Van U, mijn Sterkte, zij mijn zang
En snarenspel, mijn leven lang.
Ik heb in nood, aan God verbonden,
In Hem mijn hoog vertrek gevonden;
In God, Wiens goedertierenheid
Zich over mij heeft uitgebreid.

Schriftlezing: Romeinen 8:28-39:
28 En wij weten dat dengenen die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen die naar Zijn voornemen geroepen zijn.
29 Want die Hij tevoren gekend heeft, die heeft Hij ook tevoren verordineerd den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broederen.
30 En die Hij tevoren verordineerd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt.
31 Wat zullen wij dan tot deze dingen zeggen? Zo God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?
32 Die ook Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven, hoe zal Hij ons ook met Hem niet alle dingen schenken?
33 Wie zal beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen Gods? God is het Die rechtvaardig maakt.
34 Wie is het die verdoemt? Christus is het Die gestorven is; ja, wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook ter rechterhand Gods is, Die ook voor ons bidt.
35 Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking, of benauwdheid, of vervolging, of honger, of naaktheid, of gevaar, of zwaard?
36 (Gelijk geschreven is: Want om Uwentwil worden wij den gansen dag gedood; wij zijn geacht als schapen der slachting.)
37 Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars, door Hem Die ons liefgehad heeft.
38 Want ik ben verzekerd dat noch dood noch leven, noch engelen noch overheden noch machten, noch tegenwoordige noch toekomende dingen,
39 Noch hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Heere.

Zingen: Psalm 123:1:
Ik hef tot U, die in den Hemel zit,
Mijn ogen op, en bid;
Gelijk een knecht ziet op de hand zijns heren,
Om nooddruft te begeren,
En 't oog der maagd is op haar vrouw geslagen,
Om hulp of gunst te vragen;
Zo slaan wij 't oog op onzen HEER', tot Hij
Ook ons genadig zij.

Lezen: 12 Artikelen des geloofs.
1. Ik geloof in God den Vader, den Almachtige, Schepper des Hemels en der aarde.
2. En in Jezus Christus, Zijn eniggeboren Zoon, onze Heere;
3. Die ontvangen is van den Heilige Geest, geboren uit de maagd Maria;
4. Die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruisigd, gestorven en begraven, nedergedaald ter helle;
5. ten derden dagen wederom opgestaan van de doden;
6. opgevaren ten Hemel, zittende ter rechterhand Gods des almachtige Vaders;
7. vanwaar Hij komen zal om te oordelen de levenden en de doden.
8. Ik geloof in de Heilige Geest.
9. Ik geloof een heilige, algemene, Christelijk Kerk, de gemeenschap der heiligen;
10. vergeving der zonden;
11. wederopstanding des vleses;
12. en een eeuwig leven.

Lezen: Heidelbergse Catechismus Zondag 18 vraag en antwoord 49:
Vraag 49 Wat nut ons de Hemelvaart van Christus?
Antw. Ten eerste, dat Hij in den Hemel voor het aangezicht Zijns Vaders onze Voorspreker is. Ten andere, dat wij ons vlees in den Hemel tot een zeker pand hebben, dat Hij, als het Hoofd, ons, Zijn lidmaten, ook tot Zich zal nemen. Ten derde, dat Hij ons Zijn Geest tot een tegenpand zendt, door Wiens kracht wij zoeken wat daarboven is, waar Christus is, zittende ter rechterhand Gods, en niet wat op de aarde is.

Gebed.

Zingen: Psalm 3:2 en 3:
Vers 2:
Maar, trouwe God, Gij zijt
Het schild, dat mij bevrijdt,
Mijn eer, mijn vast betrouwen;
Op U vest ik het oog;
Gij heft mijn hoofd omhoog,
En doet m' Uw gunst aanschouwen.
'k Riep God niet vrucht'loos aan;

Hij wil mij niet versmaân
In al mijn tegenheden;
Hij zag van Sion neer,
De woonplaats van Zijn eer,
En hoorde mijn gebeden.
Vers 3:
Ik lag en sliep gerust,
Van 's HEEREN trouw bewust,
Tot ik verfrist ontwaakte;
Want God was aan mijn zij';
Hij ondersteunde mij
In 't leed, dat mij genaakte.
Ik zal, vol heldenmoed,
Daar mij Zijn hand behoedt,
Tienduizenden niet vrezen;
Schoon ik, van allen kant,
Geweldig aangerand
En fel geprangd moog' wezen.

Na het amen van de preek zingen wij Psalm 69:14.

Geliefde gemeente, toen het volk van God – het volk Israël – ten dode opgeschreven was, ten tijde dat Esther koningin was van Ahasveros, drong haar oom Mordechai er sterk op aan dat Esther naar de koning zou gaan, om gratie te verkrijgen voor dit verschrikkelijke doodsvonnis. Aanvankelijk, zo leert de heilsgeschiedenis, wilde Esther niet gaan. Maar Mordechai bleef aandringen, totdat er een moment kwam dat Esther voelde: Ik kan niet anders meer. Ik moet naar Ahasveros gaan om mijn volk en mij te redden. Ja, ze is gegaan, tegen hoop op hoop. En we kennen die bekende woorden wel, die zij uitsprak: *'Wanneer ik omkom, dan kom ik om'* (Esther 4:16b).

Wat dreef Esther uiteindelijk om toch tot die koning te gaan om gratie te vragen? Allereerst haar grote liefde voor haar volk, want zij was een Jodin. In de tweede plaats de nauwe band die zij met dat volk kende. En in de derde plaats de grote begeerte, om met dat volk verlost te worden van die gemene moordaanslag van Haman. Kijk, jongens en meisjes, en zo is zij gegaan. Zij ging dat grote machtige paleis binnen. Al dertig dagen had zij haar man, de koning, niet gezien. Ze wist helemaal niet hoe hij gesteld was.

Zij wist wel hoe grillig hij kon zijn. Als hij het niet goed vond dat zij daar zou zijn, dan zou hij zijn zwaard nemen om haar te doden. En zo kwam ze en ze bleef daar in het voorportaal staan dat toegang gaf tot de troonzaal, waar Ahasveros in pracht en praal op de troon zat. En daar bleef ze wachten. Maar neen, er kwam geen zwaard. Want toen Ahasveros haar zag staan in het voorportaal van de troonzaal, reikte hij haar de gouden scepter aan. En Esther wist wat dit betekende: Nu mag ik tot de koning komen. En wat is het meegevallen.

Ja, Esther heeft ervaren: Wat bij de mensen onmogelijk is, dat is mogelijk bij God. Want het ganse volk, inclusief Esther, verkreeg verlossing. Op grond van het toegaan van Esther tot de troon van de koning. Weet u wat er in het leven van Esther openbaar kwam? Esther, die een kind van God was: De gezindheid van Christus. Dat was het wat haar uiteindelijk tot de troon van Ahasveros deed gaan. Want meer dan Esther is de Heere Jezus ingegaan in het Hemels Paleis. En meer dan Esther is Hij gekomen tot aan de troon van Gods genade. Neen, de Heere Jezus hoefde niet te wachten of God de Vader een gouden scepter zou uitreiken, want die gouden Scepter was Hij Zelf. En zo is Hij ten Hemel gevaren om daar voor het aangezicht van Zijn Vader de Voorspreker te zijn.

Hij is de Hemel ingegaan en heeft alle namen van Zijn kinderen opgesloten in Zijn liefdeshart, om ze allemaal mee te nemen. Daarmee bewijst Hij de eenheid tussen Hem en Zijn Kerk. Ja, de Bijbel zegt dat de Heere Jezus, in de Hemelvaart, Zijn Kerk in de Hemel gezet heeft. En vanuit de Hemel zond Hij Zijn Geest, Die altijd bij Zijn Kerk zal blijven en door Wiens kracht degenen die zalig zouden worden, zouden leren zoeken, niet de dingen die op de aarde zijn, maar de dingen die Boven zijn. Kijk, daar hebt u nou het drievoudige nut van de Hemelvaart van Christus. En daar willen we deze middag bij stilstaan.

Wij schrijven als thema boven de prediking: Het ware geloof in de verhoogde Middelaar.
We staan stil bij drie gedachten. Het zijn eigenlijk de drie punten in het antwoord. U kan het zo terugvinden.

1. Zijn gebed voor Zijn Kerk.
2. Zijn eenheid met Zijn Kerk.
3. Zijn Geest in Zijn Kerk.

1. Zijn gebed voor Zijn kerk.
De eerste vraag die de onderwijzer stelde in Zondag 18, vraag 46, was: Wat verstaat gij daarmee: opgevaren ten Hemel? En we hebben de vorige keer gehoord dat het antwoord was: Dat Christus voor de ogen van Zijn jongeren van de aarde naar de Hemel is opgeheven, en dat Hij ons ten goede daar is. Ja, daar zal Hij zijn, totdat de dag aanbreekt en wij allemaal het geluid van de bazuin zullen horen van de archangel, die ons allen laat weten: Hij komt, Hij komt om de aarde te richten. Tot die tijd, tot die jongste dag, zal de Heere Jezus in de Hemel ten goede zijn voor Zijn Kerk. Maar wat betekent dat concreet? Waarin bestaat dat goede, waartoe Christus ten Hemel gevaren is? Daar gaat de onderwijzer verder op in met vraag 49: Wat nut ons de Hemelvaart van Christus? En dan mag de leerling door het geloof gaan getuigen, heerlijk gaan getuigen wat ze aan haar Koning heeft. Er is niets heerlijker, dan wanneer een kind van God mag gaan getuigen wat ze aan haar Koning heeft. Die Koning, Die ten goede is in de Hemel. En dan gaan we eerst het eerste troostvolle nut overdenken.

Ten eerste, dat Hij in de Hemel, voor het aangezicht van Zijn Vader, onze Voorspreker is. De leerling noemt de Heere Jezus de Voorspreker, en dat is een heel Bijbels woord. Ik hoef u maar één tekst te noemen waar dat woord letterlijk geschreven staat, namelijk 1 Johannes 2:1: *'Mijn kinderkens, ik schrijf u deze dingen, opdat gij niet zondigt; en indien iemand gezondigd heeft, wij hebben een Voorspraak* – een Voorspreker, dat is precies hetzelfde woord – *bij den Vader, Jezus Christus, den Rechtvaardige.'*

In het Grieks staat daar een woord dat klinkt als 'parakletos'. Para betekent: erbij en kletos betekent: roepen. Dus letterlijk betekent dat woord 'iemand erbij roepen'. Iemand ontbieden om te hulp te komen. Het woord komen we ook in de juridische wereld tegen, en daarom kunnen we dit woord in de tweede plaats ook vertalen met: Iemand die de zaak voor een ander bepleit bij een rechter. En dan komen we bij het woord: advocaat. En dan is er ook nog een derde betekenis van dat Griekse woord parakletos. En dat wordt in de Bijbel ook wel eens vertaald met het woordje: 'Trooster'.

Dan denk ik even aan het afscheid van de Heere Jezus van Zijn discipelen. Toen heeft Hij veel afscheidswoorden gesproken. Het begint in Johannes 14 en het eindigt in Johannes 17. Als u die hoofdstukken aan het doorlezen bent dan komt u de naam 'Trooster' tegen. Dan komt u o.a. deze woorden tegen, dat de Heere Jezus tegen Zijn discipelen zegt: *'Ik zal den Vader bidden, en Hij zal u een anderen Trooster geven.'*

Die andere Trooster, zo weten wij, dat is de Heilige Geest. Maar eigenlijk is het een bijzondere uitdrukking. Want als de Heere Jezus spreekt over een 'andere Trooster', is er ook nog Een eerder en dat is Hijzelf. Dus de Heere Jezus is met recht ook de Trooster van Zijn Kerk. Daarom zingt de dichter zo troostvol en zo bemoedigend: Hij, de Heere Jezus Christus, de Trooster, is nabij de ziel die tot Hem zucht; Hij troost het hart dat schreiend tot Hem vlucht.

Nou gemeente, mag u Christus zo kennen? Zijn er in ons midden die kunnen getuigen: Deze Heere Jezus Christus is *mijn* Voorspreker, *mijn* Voorspraak? Want zo is Hij ten eerste ten goede voor Zijn Kerk in de Hemel. Dat belijdt de leerling toch? Ten eerste, dat Hij in de Hemel voor het aangezicht van Zijn Vader onze Voorspreker is. O, gemeente, dat is zo'n wonder. Want dat spreekt allereerst van het werk van de Vader. God de Vader heeft Zijn Zoon als eerste erbij geroepen. Misschien hebt u er zo nog nooit over nagedacht, of heeft u zo'n licht over de Heere nog niet eerder gekregen.

Maar God de Vader had allereerst voor Zichzelf een Voorspreker nodig. Wij kunnen dat vinden in de Bijbel. Er staat in de profetieën van Jesaja, dat God zegt: Ik, Ik heb het gesproken, en ook heb Ik (God de Vader) Hem (de Heere Jezus) geroepen. God de Vader had een 'parakleet' nodig, Hij had iemand nodig die Hij er allereerst bij kon roepen - met eerbied gesproken - om een schuldige zondaar met Zichzelf te verzoenen.

En is het niet een wonder dat die lieve Vader daar van eeuwigheid Zelf voor gezorgd heeft, dat het niemand anders is dan Zijn eigen lieve Zoon, waarvan Hij wist: Die kan Ik erbij roepen, want Hij zal een werk op aarde gaan verrichten op het kruis van Golgotha, waardoor Ik volkomen tevreden zal zijn. En omdat God de Vader Zijn Zoon erbij geroepen heeft, leert een arme zondaar door het geloof ook Christus erbij roepen.

'Waarom Hij in alles den broederen moest gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en een getrouw Hogepriester zou zijn in de dingen die bij God te doen waren, om de zonden des volks te verzoenen.' (Hebreeën 2:17). Welk een Voorspreker, gemeente, is Christus voor het aangezicht van Zijn Vader. Laten we daar nog eens wat dieper op ingaan, wat dat betekent, die bijzondere plaats waar Christus, die Voorspreker is. Er staat in het antwoord: Voor het aangezicht van Zijn Vader. Jongelui, jullie weten wel Wie de Vader is: Dat is God, de Vader van de Heere Jezus. En jullie weten allemaal, en wij ook, gemeente, dat God woont in de Hemel en dat Hij daar zit op een troon, zoals Johannes dat op Patmos heeft gezien.

Maar die troon van God moest een Rechterstoel worden. Hebt u daar wel eens over nagedacht? Waarom moest de troon van God een Rechterstoel worden? Omdat God moet gaan rechtspreken. Ja, maar wanneer moet er recht gesproken worden? Als er sprake is van een misdaad en dat was er in het paradijs nog niet. Gemeente, u hebt het misschien al duizend keren gehoord. En opnieuw laat Christus het u verkondigen deze middag. Er komt een moment in ons aller leven, en dat moment kan al heel dichtbij zijn, dat wij voor die Rechterstoel van God gedaagd worden. En dan komt toch die zeer indringende vraag deze middag tot ons allen: Hoe zal dat zijn, als u daar als zo'n zondaar, met al uw zonden, met al uw schuld, voor de Rechterstoel gedaagd moet worden?

Want vanaf de troon van God, gemeente, geloof het toch, geloof het toch!, blijft God Zijn recht handhaven. En daarom zal Hij daar, als u, jij en ik daar staan, van recht en gericht gaan spreken. O, daar zullen we allemaal een keer moeten komen. Daarom is het zo belangrijk dat die grote vraag in ons leven werkelijk een vraag gaat worden van ons hart: Hoe zal ik rechtvaardig verschijnen voor God? Kan ik, zoals ik nu ben op dit moment – want over een half uur kan ik sterven –, kan ik zoals ik ben voor die Rechter bestaan?

Want wat gaat God doen, gemeente? Hij gaat doen wat er staat in Jesaja 1:18a: *'Komt dan, en laat ons tezamen rechten, zegt de HEERE.'* Denk het u maar eens een ogenblik in. Doe het maar eens, nu op dit moment. Sluit uw ogen maar eens eventjes en denk maar eens even: Als ik daar voor God sta, en God zegt tegen mij: *'Komt dan, laat ons tezamen rechten.'* Dan gaan er allemaal boeken open. Dan gaan het boek open waarin al uw zonden staan beschreven, tot in de details toe. Dan gaat het boek van uw geweten open. Dan gaat het boek van Gods Wet open.

En dan gaat God uw leven leggen naast de heilige Wet van God. En dan gaat God een oordeel geven over hoe uw leven is geweest. Gemeente, wat hebt u dan nog te zeggen? Nou? Zal ik het u vertellen? Dan kunt u op duizend vragen geen antwoord meer geven. Voelt u hoe onmisbaar dan een Advocaat, een Voorspreker is? Nee, niet alleen straks, maar hier in dit leven al. En dat is Christus. Zo is Hij in de eerste plaats gekomen en zo zal Hij werkzaam zijn in de Hemel.

Hij heeft het beloofd: Ik zal tot den Vader bidden. En dat doet Hij als een Voorspraak. O, gemeente, dit is Evangelie. Waar God vanwege mijn zonde een Rechter moest worden, en voor Wie ik vanwege mijn hemelhoge schuld niet kan bestaan, daar ontmoeten wij deze middag vanuit de Catechismus de Heere Jezus Christus als onze Voorspreker, voor het aangezicht van de Vader. Christus is op die plaats gekomen voor de Rechterstoel van God. En daar kon Hij komen, want op het kruis van Golgotha heeft Hij alles volbracht. En toen Christus in de Hemel kwam en verscheen voor het aangezicht van God, ontmoette Hij daar geen vertoornde Rechter meer. Nee, maar daar ontmoette Hij Zijn Vader, waarvan Hij wist: Hij is verzoend door Mijn offer.

En wat doet Christus nu in het Hemelhof? Daar bidt Hij. Daar bidt Hij tot Zijn Vader. En waar bidt Hij dan om? Hij bidt of Zijn Vader Zich niet meer als een Rechter zal openbaren aan een zondaar, die hier op aarde door schuldbesef getroffen en verslagen voor de Rechterstoel van God wordt gedaagd in het geweten. En Hij bidt en vraagt: O, Mijn Vader, op grond van Mijn bloed, op grond van Mijn offer, gaat U Zich toch openbaren als een God Die de zonden vergeeft, als een God Die verzoend is, ja, als een God Die de Vader van Uw Kerk geworden is?

Kan dat dan? Kan Christus dat zo zeggen tegen Zijn Vader? Ja, gemeente, want Hij staat daar in de troon van God als het Lam, staande als geslacht (Openbaring 5:6). En wat Hij op de Paasmorgen liet zien aan Zijn discipelen, en wat op de Olijfberg nogmaals voor het laatst werd gezien, toen Hij Zijn handen zegenend uitstrekte over Zijn discipelen, met diezelfde handen is Hij opgevaren naar de Hemel. En daar zijn de littekens nog te zien van Zijn doorboorde Middelaarshanden, als het grote bewijs dat alles volbracht is, als het bewijs dat Hij met Zijn bloed gekomen is voor het aangezicht van Zijn Vader.

En op grond daarvan zal de Vader Zich openbaren als een gaarne vergevend God. Is dat geen wonder, gemeente? Dat is nu een zalige vrucht van de Hemelvaart. Dat is de eerste betekenis van Zijn voorbede: Daar is in de Hemel een Borg en Middelaar, Die pleit op grond van het bloed, om de verzoening voor Zijn Kerk, voor een schuldverslagen zondaar die moet zeggen: ‘Wil Uwen knecht, door schuld verslagen, o Heere, niet voor Uw vierschaar dagen; want niemand zal in dat gericht, daar zelfs zijn hart hem aan moet klagen, rechtvaardig zijn voor Uw gezicht’ (Psalm 143:2 ber.)

Maar er is nog meer waar Hij om bidt. Weet U waar Hij ook om bidt? En nu moet een onbekeerde zondaar zijn oren gaan spitsen en denken: Dit is niet alleen een preek voor Gods volk hoor. De Heere Jezus bidt voor een onbekeerde zondaar. Wie is hier nog onbekeerd? Zou u daarmee niet tot de troon der genade vluchten, als u dat vanmiddag hoort? Hoe weet u dat, dominee? Omdat ik dat de Heere Jezus Zelf hoor bidden in Zijn Woord, in Johannes 17:20: *'En Ik bid niet alleen voor dezen.'* Dat zijn de mensen die al tot bekering gekomen zijn.

Dat zijn de mensen die al tot waarachtig geloof gekomen zijn. Maar ook, o, dat u daarmee toch eens op uw knieën terecht zou komen. *'Maar ook voor degenen die door hun woord in Mij geloven zullen.'* Dat is nu nog niet, maar dat zal gaan gebeuren. Hij bidt voor onbekeerden. O, dan zie ik Hem liggen op het kruis, als Zijn handen en voeten worden doorboord, en daar hoor ik Hem als Voorspreker bidden: *'Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen'* (Lukas 23:34a).

Weet u waar Hij ook om bidt? Of degenen die tot bekering gekomen zijn, waarbij dat eerste geloof begint te werken in de ziel, of die mensen mogen opwassen in de kennis en de genade van Christus, van Hemzelf. Ik hoor Hem bidden: *'Want de woorden die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, en zij hebben ze ontvangen, en zij hebben waarlijk bekend dat Ik van U uitgegaan ben, en hebben geloofd dat Gij Mij gezonden hebt'* (Joh. 17:8).

En nu nog iets. Misschien zit er vanmiddag iemand die aangevochten wordt. Die zo'n last van de duivel heeft, die als het ware op de zeef van de satan terechtgekomen is en zichzelf er niet van kan verlossen. Die voelt hoe zwak van moed en klein van kracht hij is. Hoor de Voorspreker: *'Maar Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet ophoude'* (Lukas 22:32a). Hij bidt ook om de bewaring van Gods kinderen, dwars door de stormen van het leven heen: *'Ik bid niet dat Gij hen uit de wereld wegneemt'.*

Hoe moeilijk het soms kan zijn, door welke diepe dalen u soms moet gaan. Neen Heere, Ik bid niet of U ze uit die wereld wegneemt zolang ze een taak moeten vervullen. *'Maar dat Gij hen bewaart van den boze'* (Joh 17:15). Hij bidt of Zijn kerk geheiligd mag worden: *'Heilig hen in Uw waarheid; Uw Woord is de waarheid'* (Joh. 17:17).

O, welk een Voorspreker is er in de Hemel voor het aangezicht van de Vader, tot verzoening van de zonde! Hij leeft altijd om te bidden. Er is geen moment dat Hij amen zegt. Maar het is één groot en lang gebed dat Hij uitspreekt voor het aangezicht van Zijn Vader, ten goede voor Zijn Kerk. Maar ook om Zijn Kerk daarmee te hulp te komen in hun gebrekkig en soms zo zondig gebedsleven. Dat is ook een troost. U zou het eens moeten lezen in Openbaring 8, hoe Johannes Christus zag als het reukofferaltaar in de Hemel, met een grote schaal van Zijn voorbeden.

Dan komen als het ware de gebeden van de heiligen in de Hemel, en die worden op die schaal van Zijn voorbeden gelegd om ze te zuiveren, om ze te reinigen, om ze – laat ik het zo eens zeggen, en ik bedoel dat heel eerbiedig – om te buigen naar de wil van Zijn Vader, en om die gebeden zo te brengen bij Zijn Vader. En als zulke gebeden bij de Vader worden gebracht, mag u hier op aarde de verhoring ondervinden. Mag u Christus zo kennen? Begeer je Christus zo te kennen? Hoe is dat mogelijk dan? Door het ware geloof. O ja, dan weet ik het wel, dan zijn daar oefeningen van het geloof voor nodig om steeds meer en meer de rijke troost en het nut hiervan te mogen ondervinden.

Dikwijls ziet u in het begin van het geestelijke leven dat het allemaal nog zo sterk niet is, dat het allemaal nog in de nevelen gehuld ligt. Maar als u mag weten dat u door het geloof met Christus verenigd bent, dan zult u ook dieper en heerlijker gaan ervaren wat de rijkdom is van Zijn voorspraak, en zult u ook steeds meer Hem als Voorspreker nodig hebben.

Maar, dominee, ik durf dat niet te zeggen, dat ik die zekerheid heb dat ik door het geloof met Christus verenigd ben. Of, om de preken over Hooglied te gebruiken, ik durf niet te zeggen dat ik die bruid ben. Mag ik u dan eens wat vragen? Herkent u zich dan misschien in die dochters van Jeruzalem, die nog niet op die hoogte van die bruid konden komen? Zeg eens, dan gaat uw hart toch wel naar Hem uit? Dan is er toch een liefdesbetrekking op de Heere Jezus gekomen? En kunt u zich dan niet die momenten herinneren dat, als Hij onder de prediking uitgestald werd, dat er hetzelfde in je hart gebeurde als met die Emmaüsgangers: *'Was ons hart niet brandende in ons, als Hij tot ons sprak op den weg?'* (Lukas 24:32).

Ja, dat u wel eens in de stilte de toevlucht tot Hem mag nemen en u ervaren mag dat u niet afgewezen wordt. Dan hebt u ook al iets – al is het te groot om te geloven – iets ervaren dat Hij uw Voorspraak is. En als u ervan hoort dat Hij zo is in de Hemel, dan gaat er een aantrekkingskracht van uit en dan komt er iets in uw hart: Och, dat ik Hem ook zo zou mogen kennen, om nou werkelijk die troost te mogen ervaren dat Hij de Voorspraak in de Hemel is. Om te mogen verstaan: *'Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot den troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden, om geholpen te worden ter bekwamer tijd'* (Hebr. 4:16).

O, Als het ware geloof zo op de Heere Jezus mag zien als de grote Voorspraak in de Hemel, dan kan het niet anders of ik hoor zo iemand zeggen: Heere Jezus, hier ben ik. Moede kom ik arm en naakt tot de God Die zalig maakt. Wees mijn Voorspraak bij den Vader, want mijn zonden zijn zo veel. Ik kan mijzelf niet verlossen van mijn zonden. De Wet heb ik tegen, en de satan klaagt mij zo dikwijls aan, en mijn geweten moet het allemaal toestemmen. Maar Heere Jezus, U bent toch de Voorspraak? Hoor dan als ik mijn smekingen ophef tot U, als ik mijn handen ophef naar de aanspraakplaats van Uw heiligheid.

O, vergeef dan toch al mijn zonden, bewaar mij toch in de strijd van het leven, ja, wees mijn Voorbidder Die het beloofd hebt: *'Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet ophouden zal'.* Ja, Heere Jezus, bewaar Uw kerk, vermeerder Uw kerk. Bid voor mij, maar Heere Jezus, bid ook voor mijn kinderen, bid ook voor mijn kleinkinderen, mijn familie, voor mijn vrienden, voor mijn gemeente. En neem mij aan als de grote Voorspraak voor het aangezicht van den Vader. Dat is het eerste nut: Hij is een Voorspraak voor het aangezicht van Zijn Vader.

2. Zijn eenheid met Zijn kerk

Maar er is nog iets, en dat spreekt van de innige band tussen Christus en Zijn kerk. Onze tweede gedachte: Zijn eenheid met Zijn kerk. Dat blijkt duidelijk uit het tweede deel van het antwoord: Ten andere, dat wij ons vlees in de Hemel tot een zeker pand hebben, dat Hij als het Hoofd ons, Zijn lidmaten, ook tot Zich nemen zal.

Ja, de Heere Jezus is in de Hemel. Hij is heel anders in de Hemel gekomen, jongens en meisjes, dan dat Hij uit de Hemel naar de aarde is gekomen. Voordat Hij naar de aarde kwam, was Hij alleen God. Maar toen Hij in de moederschoot van Maria werd geformeerd door de Heilige Geest, toen werd Hij Mens. Dat was Hij daarvoor niet. En Hij is zo geboren, Hij heeft zo geleefd, Hij is gestorven, opgestaan, maar ook opgevaren naar de Hemel. Dus in de Hemel kwam de Heere Jezus als God en Mens in één Persoon. Zijn lichaam kwam in de Hemel. Zijn lichaam, wat u ook Zijn vlees mag noemen.

Dus als we in dit antwoord het woordje 'vlees' tegenkomen, dan mag u ook het woordje 'lichaam' invullen. Welnu, dat is met de Hemelvaart gebeurd: De Heere Jezus is met Zijn lichaam, met Zijn vlees, in de Hemel gekomen. Maar let nu eens op wat de leerling zegt, want die zegt het net iets anders dan ik het net heb gezegd. Hij zegt: Wij hebben ons vlees in de Hemel. Ja maar, dat kan toch niet? Een kind van God dat hier nog op aarde leeft met zijn lichaam, met zijn vlees, die kan toch niet zeggen: Mijn vlees is in de Hemel? En toch blijkt het te kunnen. Want die leerling zegt hier, op grond van het Woord van God, over de Heere Jezus: ons vlees, mijn vlees is in de Hemel. U voelt wel aan: Hier zit iets geheimvols in, hier zit een verborgenheid in. Zullen we dus samen eens gaan bespeuren wat dit betekent?

Dan neem ik u vanmiddag even mee naar de schepping, de schepping van Adam, maar daarna ook de schepping van Eva. En hoe is Eva gemaakt? Uit een ribbe van Adam. En om die ribbe heeft de Heere vlees gemaakt, zodat er een tweede mens ontstond, en dat was Eva. En toen heeft de Heere God Eva bij Adam gebracht en het eerste huwelijk gesloten. En wat deed Adam toen? Toen ging Adam een liefdeslied zingen. En hoe luidde dat liefdeslied? *'Deze is ditmaal been van mijn benen en vlees van mijn vlees; men zal haar Manninne heten, omdat zij uit den man genomen is'* (Gen. 2:23). Eva kwam uit Adam voort. En dat gaf zo'n innige band dat Adam als hij Eva voor zich zag staan, kon zeggen: daar is mijn been, daar is mijn vlees, want zij kwam uit hem voort.

Maar wat gebeurde er eeuwen later? Precies het tegenovergestelde, in zekere zin. Toen kwam er een Man met een Hoofdletter uit een vrouw voort. Jesaja heeft ervan geprofeteerd: *'Want de Heere heeft wat nieuws op de aarde geschapen'* (Jer. 31:22). Ja, dat was echt iets nieuws, totaal anders dan in het paradijs. Daar kwam een vrouw uit een man voort, maar eeuwen later kwam een Man uit een vrouw voort, namelijk de Heere Jezus uit de maagd Maria. En in de stal van Bethlehem is het gebeurd: Daar baarde Maria haar eerstgeboren Zoon, en Zijn Naam was Jezus.

Het was God Die de Menselijke natuur uit Maria heeft aangenomen. En doordat Hij die Menselijke natuur heeft aangenomen, werd Hij als het ware helemaal één met Maria, met Zijn Kerk. Daarom is er ook een nauw verband tussen Christus als Mens en ook Zijn ganse Kerk, die allemaal uit mensen, lichamen, uit vlees bestaat. Onlosmakelijk horen ze bij elkaar. Daarom kan de kerk getuigen: *'Want wij zijn leden Zijns lichaams, van Zijn vlees en van Zijn benen'* (Ef. 5:30). Daarom kan de Kerk zeggen: Ons vlees is in de Hemel.

Christus is al thuis bij de Vader, als Vlees van Zijn Kerk, als Hoofd van Zijn Kerk. En gemeente, waar het Hoofd is, zal het lichaam ook zeker komen. Daar ligt een hele rijke troost in. Want als ik nog even een streepje zet onder de woorden ons vlees, en ik ga kijken wat dat nou letterlijk is. Wat is nu uw vlees? Wat is nu mijn vlees? Kan daar nu iets goeds uit voortkomen? Moeten wij niet zeggen: Ons vlees is niets anders dan zondig vlees? En als u wederom geboren wordt, gaat u dat ondervinden: Maar ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde (Romeinen 7:14). En soms kan het zo sterk zijn dat u het liefst wilt om ontbonden te zijn en met Christus te wezen. Waarom? Dan bent u van uw verdorven vlees af. En wat is het dan een wonder als u de troost van Hemelvaart mag ervaren.

Nu is de Heere Jezus met Zijn lichaam in de Hemel gegaan. Dat is een verheerlijkt lichaam. Daar drukken de zonden niet meer op, die Hij eens moest dragen op de aarde. Die zijn allemaal achtergebleven in het graf. Hij is in de Hemel gegaan met rein, zuiver verheerlijkt vlees en met een verheerlijkt lichaam. En eens, eens wordt ook mijn vlees zoals Zijn vlees. Jawel, dan moet ik sterven. Dan moet mijn vlees begraven worden. Dan moet mijn vlees tot niets worden.

Maar straks, op de jongste dag, krijg ik een lichaam, zoals de Heere Jezus dat nu in de Hemel heeft. En dat is het vlees wat Hij heeft, dat krijg ik ook, vanwege de innige band die er is. Welke zekerheid ligt daarin opgesloten! *'En God zal alle tranen van hun ogen afwissen; en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch gekrijt, noch moeite zal meer zijn; want de eerste dingen zijn weggegaan. En Die op den troon zat, zeide: Zie, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zeide tot mij: Schrijf, want deze woorden zijn waarachtig en getrouw'* (Openbaring 21:4-5). En geen inwoner zal daar meer zeggen: Ik ben ziek, letterlijk niet en geestelijk niet.

O, wat een verborgen eenheid tussen de Heere Jezus en Zijn Kerk! Mijn vlees is al in de Hemel, en ik zal daar zeker komen; dat zegt het geloof. Ja, dat zegt het geloof: Heere Jezus, U hebt mijn vlees aangenomen, U hebt Uzelf zeer nauw met mij verbonden, zodat ik kan zeggen: Uw vlees is mijn vlees, en mijn vlees is Uw vlees. En U bent in de Hemel, en U hebt mij als in Uw hart meegenomen. Maar nu laat U vanuit het Woord weten: Zo zeker als mijn vlees in de Hemel is, zo zeker zal ik er komen. Al moet ik hier nog op de aarde zijn, al moet ik nog door de strijd heen, al moet ik nog door heel veel verdrukkingen heen.

Al moet ik door het dal van de schaduw des doods heen, nochtans mag ik weten: Waar U bent, zal Uw Kerk ook eenmaal komen. U bent al thuis, en Uw Kerk zal volgen. Heere, ik weet dat U leeft, ik weet dat U mijn Verlosser bent. En als ik nu ga sterven en mijn lichaam zal begraven worden, dan zal mijn ziel opgenomen worden tot U. Dan volgt mijn Hemelvaart bij U, en dan zullen mijn ogen geen vreemde zien. Mijn nieren verlangen zeer in mijn schoot.

Dan zal zo'n zondaar, die door Gods genade opgeraapt is uit de verlorenheid en zalig gemaakt is, uit de mond van Christus horen: *'Komt, gij gezegenden Mijns Vaders, beërft dat Koninkrijk hetwelk u bereid is van de grondlegging der wereld'* (Matth. 25:34). Maar als je dat nu niet kent, wat zul je dan horen? Ik durf het bijna niet te zeggen, want het is zo aangrijpend: *'Dan zal Hij zeggen ook tot degenen die ter linkerhand zijn: Gaat weg van Mij, gij vervloekten, in het eeuwige vuur, hetwelk den duivel en zijn engelen bereid is'* (Matth. 25:41). O, dat het zo ver niet zou komen! U bent onder de prediking van het Woord. In de Hemel is een Voorspraak, Die ook nu nog bidt voor de uitbreiding van Zijn Koninkrijk. O, Hij roept het u toe: *'Bekeert u, bekeert u, want waarom zou u sterven? Haast u om uws levens wil, vlucht tot deze sterken Koning.'*

3. Zijn Geest in Zijn kerk

Dominee, kun je weten of je naar de Hemel gaat? Jazeker, dat brengt ons kort nog bij onze laatste gedachte. Er wordt ook gesproken over Zijn Geest in Zijn kerk. Al eerder hebben wij gehoord vanuit Zondag 18 dat de Heere Jezus naar Zijn Godheid, majesteit genade en Geest nimmermeer van Zijn Kerk wijkt. En hier komt eigenlijk de leerling daarop terug. Dan zoomt hij als het ware in op de Heilige Geest en zegt: Ten derde, dat Hij ons Zijn Geest tot een tegenpand zendt. Wat betekent dat 'tegenpand'? Ik ga het met een eenvoudig voorbeeld duidelijk maken, zodat ook jonge mensen en de kinderen het kunnen begrijpen. Er is een jongen die een studie volgt, maar door gebrek aan geld kan hij zijn studie verder niet betalen. En hij weet: Mijn vader kan en wil mij helpen, dat heeft hij wel eens gezegd, als het niet meer gaat. En op een dag komt die jongen bij zijn vader en zegt: Vader, ik kom 2500 euro te kort om mijn studie te betalen. En u hebt eens gezegd dat als ik het niet meer kan betalen, dat ik dan bij u mag aankloppen. Vader, hier ben ik. Zou u mij 2500 euro willen lenen, dan kan ik mijn studie betalen.

Hij komt eigenlijk op een ongelegen moment bij zijn vader, want zijn vader staat op het punt om een zakenreis te gaan houden. Vader zegt: Als ik terugkom, krijg jij van mij die 2500 euro. Ik heb wel in mijn portemonnee op dit moment 500 euro. Die geef ik je vast mee. Die 500 euro die jij nu in je portemonnee krijgt, dat is nu het bewijs dat de rest ook komt. Die 500 euro is voor jou een tegenpand, een garantie, een bewijs dat je dit kleine deel al krijgt. Maar ook het volle bedrag wat je aan mij gevraagd hebt, zal volgen. Begrijp je nu wat een tegenpand is? Het kleine deel van het geheel, wat die jongen al in zijn bezit kreeg.

Kijk, en zo zendt de Heere Jezus Zijn Geest naar de aarde. Die gaat wonen en werken in het hart van een zondaar die wedergeboren wordt. En dan zal zo'n mensenkind de werkingen van de Heilige Geest gaan leren kennen. Ja, zo iemand zal de Heilige Geest Zelf leren kennen en datgene wat de Heilige Geest in het hart gaat werken, de genade die de Heilige Geest in het hart van een zondaar gaat leggen. Gemeente, het kind van God wat ooit op aarde geleefd heeft, die het allermeest van God geleerd heeft, heeft nog maar zo'n klein beetje van alles wat nog wacht. Maar wel voldoende om te weten dat hij eenmaal thuis zal komen. Dus het onderpand, het tegenpand, is dit: Dat de Geest in het hart van een zondaar gaat werken. En wat een zondaar dan gaat ervaren, is een klein beetje van de eeuwige zaligheid die wacht.

Wat doet de Heilige Geest dan? Dan gaat Hij in al de waarheid leiden. Dan gaat Hij Christus in uw hart verheerlijken, dan gaat Hij plaats maken voor de Heere Jezus in uw hart, zodat u werkelijk gaat zoeken de dingen die boven zijn, en de dingen van de aarde steeds minder hun glans zullen hebben. Ja, die Heilige Geest gaat u inderdaad overtuigen van uw zonde. Hij zal u laten zien dat er maar één gerechtigheid is waarmee je voor God kunt bestaan, dat is de gerechtigheid van de Heere Jezus. Hij zal u laten weten welk welverdiend oordeel alle goddelozen zullen ontvangen. Hij zal u laten verstaan dat u buiten Christus verloren ligt. Hij zal u doen geloven dat alleen in Christus verlossing is. Hij zal zo in uw ziel gaan werken dat u een toevlucht gaat nemen tot Christus, van Wie u gaat horen uit het Heilig Evangelie.

U krijgt een liefde tot deze Heere Jezus Christus. En u begeert alles van Hem te weten, en u wilt zo graag zitten aan Zijn voeten om van Hem te horen hoe er een toevluchtnemen is tot Hem. Hoe er een aanraken is van Hem, hoe er een aannemen is van Hem. Om te leren hoe Christus een zondaar tot de Vader brengt. Om al de zonden weg te nemen, en u rein verklaard wordt door de Vader en schoon voorgesteld wordt voor de Vader. Dat zijn allemaal werkingen die de Heilige Geest doet, om u te laten weten dat u aangenomen bent als kind van de Vader. En alles concentreert zich daarin op die gezegende Persoon van de Heere Jezus Christus, Die de Voorspraak is bij de Vader in de Hemel.

En als die werkingen er mogen zijn in de ziel, dat is nu een tegenpand van de eeuwige zaligheid die wacht. Zodat als een kind van God straks thuis mag komen, hij of zij zal zeggen met de koningin van Scheba: '*Zie, de helft was mij nog niet eens aangezegd'* (1 Kon. 10:7). Wat moet het zijn als de zaligheid hier op aarde in het hart al zo rijk is? Als de liefde in uw hart wordt uitgestort en uw hart versmelt. Als dat al zo rijk is, wat moet het dan wel niet zijn als u eenmaal thuis mag komen bij God in de Hemel, als God alles zal zijn in allen? En dat alles door die lieve Heere Jezus Christus, de Borg en Middelaar in de Hemel. O, dat de zoekers van Christus hier op aarde steeds gericht mogen zijn op Hem en zeggen: Nee, Heere Jezus, hier beneden is het niet, hier op aarde zal het ook nooit wat worden.

Hier is alleen maar zonde, hier is alleen maar ellende, hier is alleen maar moeite en verdriet. Wanneer zal ik daarvan verlost worden? Ja, dat het verlangen geboren mag worden: Lieve Heere Jezus, wanneer komt die dag dat ik altoos bij U wezen mag en zien Uw aanschijn geprezen. Wat zal ik nog zeggen? Gelijk U het mij toegezegd hebt, alzo hebt U mij verlost. Ik zal nu al zoetjes voortgaan al mijn jaren. Ja, Heere Jezus, bij deze dingen leef ik, en in dit alles is het leven van mijn geest, want U hebt mij gezond gemaakt. U hebt mij genezen. En nu, wat verwacht ik nog hier op aarde? Mijn hope staat op U alleen.
Amen.

Zingen: Psalm 69:14:
Gij, Hemel, aard' en zee, vermeldt Gods lof;
Laat al wat leeft Zijn trouw en goedheid prijzen;
Want God zal aan Zijn Sion hulp bewijzen,
En Juda's steên herbouwen uit het stof.
Daar zal Zijn volk weer wonen naar Zijn raad,
God eeuwig hun Zijn volle gunst betonen;
Daar zullen zij, Gods knechten met hun zaad,
Zij, die Zijn naam beminnen, erf'lijk wonen.

Dankgebed.

Zingen: Psalm 68:16:
Gij koninkrijken, zingt Gods lof;
Heft psalmen op naar 't Hemelhof,
Van ouds Zijn troon en woning;
Waar Hij, bekleed met eer en macht,
Zijn sterke stem verheft met kracht,
En heerst als Sions Koning.
Geeft sterkt' aan onzen God en HEER;
Hij heeft in Israël Zijn eer
En hoogheid willen tonen.
Erkent dien God; Hij is geducht;
Hij doet Zijn sterkte boven lucht
En boven wolken wonen.

Zegenbede.